

Arrest

nr. 74 603 van 3 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 maart 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 21 maart 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 mei 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 17 oktober 2011.

1.3. Op 21 november 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Qulle Na'mat (district Day Mirdad, provincie Maidan Wardak) afkomstig te zijn. U bent een Hazara van etnische origine en zegt dat u in 1364 (1985 volgens de Gregoriaanse kalender) geboren bent. Uw hele leven lang heeft u in Qulle Na'mat gewoond. U bent nooit naar school geweest, maar heeft wel tot de vierde klas de Koran bestudeerd en Dari geleerd in de moskee in uw dorp.

U woonde samen met uw gezin, bestaande uit uw twee broers, twee zussen, vader en moeder en uw vrouw en twee kinderen, in Qulle Na'mat. Daar bewerkte u de grond die al sinds uw voorouders eigendom is van de familie.

Vijf of zes maand voor uw vlucht uit Afghanistan verklaart u dat een zekere H(...), afkomstig uit een ander dorp, de nieuwe eigenaar werd van de grond naast die van jullie. Maar naast zijn eigen aangekochte grond, eigende hij zich ook een deel van jullie grond toe, volgens u voor een grootte van 1 beswa of 100 m². H(...) liet op dit stuk grond zijn dieren grazen, tot grote ontevredenheid van uw familie.

Drie maand voor uw vertrek uit Afghanistan escaleerde het dispuut rond dit stuk grond. Omdat H(...) volgens u en de andere dorpsbewoners connecties had bij de Kuchi's, Taliban of Pashtounen, zelf weet u het niet exact, kon u volgens u nergens terecht om de grondtwist uit te klaren. De dorpsraad had naar uw zeggen namelijk ook schrik van de duistere contacten van H(...). Om net dezelfde reden, kon u ook niet terecht bij de Afghaanse autoriteiten, zegt u, want ook daar had H(...) misschien contacten.

De grondtwist bereikte een hoogtepunt toen H(...) vanop verre afstand uw broer doodschoot en dreigde hetzelfde te doen met u. Vanaf die dag leefde u nog twee maand ondergedoken in uw huis alvorens via een smokkelaar via Kaboel met het vliegtuig Afghanistan te verlaten op 27 hoet 1389 (17 maart 2011 volgens de Gregoriaanse kalender). U verklaart niet meer terug naar Afghanistan te kunnen omdat H(...) zweerde dat hij u overal in Afghanistan zou vinden om u te vermoorden.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw Afghaans identiteitsdocument (Taskara) voor.

B. Motivering

Vooreerst dient er met betrekking tot de redenen die geleid hebben tot uw vlucht, een grondtwist, vastgesteld worden dat u **uiterst vaag blijft over een aantal doorslaggevende feiten, waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnd wordt**. U verklaart dat H(...) een man was met invloed dankzij de contacten die hij onderhield, maar u kan niet concreet aangeven welke contacten uw buurman H(...) juist onderhield (CGVS, p 20). U geeft enkel in het algemeen en in vage bewoordingen aan dat hij contacten had met Kuchi's, Pashtounen of met de Taliban (CGVS, p 19). Deze informatie vernam u bovendien slechts van derden, van horen zeggen. Nochtans zou dit volgens u de reden zijn waarom zowel de dorpsraad niet tussenbeide kwam en waarom u niet ging aankloppen bij de hogere autoriteiten van Afghanistan, zelfs ook niet na de moord op uw broer (CGVS, p. 19 en 20). Aangezien H(...) de reden vormde voor uw vertrek is het hoogst bevreemdend dat u zich niet eerst beter over hem zou informeren alvorens te beslissen om het land te verlaten.

Uw verklaringen over de **vervolgving door H(...)** zijn evenmin samenhangend. Zo maakt u niet duidelijk waarom H(...) u overal in Afghanistan zou zoeken terwijl volgens uw relaas zijn enige doel was zijn dieren op een stuk grond dat aan uw familie toebehoorde, te laten grazen. Bovendien zijn uw verklaringen dat H(...) u enerzijds gedurende de twee maanden na de dood van uw broer enerzijds niet is komen zoeken in uw huis, maar anderzijds u wel overal in Afghanistan zou komen zoeken, zelfs in Kabul, weinig coherent (CGVS, p. 22).

Voor zover er toch geloof kan gehecht worden aan de door u aangehaalde twist met H(...), quod non, dient te worden vastgesteld dat u hebt nagelaten de **bescherming van de autoriteiten** in te roepen, zonder dat u hiervoor een gegronde reden kan inroepen. Zoals hierboven reeds werd aangetoond kan u de door u genoemde redenen waarom u de bescherming van de autoriteiten niet inriep, met name dat H(...) een man zou zijn met connecties, niet hard maken. De opmerking dat u ondergedoken leefde in uw huis, is evenmin afdoende om niet te weten of uw vader de moord nu wel of niet heeft aangegeven bij de politie (CGVS, p 21). U maakt dan ook niet aannemelijk dat u niet de bescherming van de autoriteiten zou kunnen genieten. **U heeft kortom geen elementen aangebracht waaruit zou blijken dat er voor u een reëel risico op ernstige schade bestaat bij een eventuele terugkeer of dat u een gegronde vrees hebt voor vervolging.**

Verder dient vastgesteld te worden dat er tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal **ernstige twijfels rezen omtrent uw beweerde herkomst**. Uw kennis van uw regio en van Afghanistan blijkt immers uiterst beperkt. Uw profiel als weinig geschoolde landbouwer kan tot op zekere hoogte een verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis, doch onderstaande elementen hebben betrekking op een dermate algemene basiskennis van wat er gebeurde gedurende de jaren van uw verblijf in het district, dat ook van een landbouwer mag worden verwacht dat hij ervan op de hoogte zou zijn.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het **district waaruit u afkomstig bent**. In eerste instantie situeert u Qulle Na'mat in het district Hisa-I-Awal Bihsud, of Bihsud I (CGVS, p. 5.). Later tijdens hetzelfde gehoor verklaart u daarentegen dat Qulle Na'mat in het district Day Mirdad ligt (CGVS, p. 16). Bovendien zegt u hierbij dat Day Mirdad de laatste tijd een district zou zijn geworden (CGVS, p. 16), hetgeen hoogst bevreemdend is aangezien Day Mirdad reeds in landeninformatie uit 2002 als district genoemd wordt (zie informatie in het administratief dossier). U kan verder niet zeggen wat de hoofdplaats is van uw district. Wanneer u hiernaar gevraagd wordt noemt u het kleine dorpje Jawqol (CGVS, p. 6), hetgeen volgens onze gegevens noch het districtcentrum is van Bishud I is, noch dat van Day Mirdad (zie informatie in het administratief dossier). De stelling dat u zelden Qulle Na'mad verlaten zou hebben doet geen afbreuk aan de voorgaande bemerkingen. Uw kennis over de eigen regio, wat betreft de geografie en de socio-politieke situatie, blijkt immers talrijke lacunes te bevatten. Gevraagd om de omliggende provincies rond Maidan Wardak te benoemen, komt u maar aan twee (CGVS, p.5), terwijl er volgens onze gegevens vijf provincies zijn (zie informatie in het administratief dossier). Ook weet u niet waar de provincie Ghazni (CGVS, p. 25.) zich bevindt, nochtans is dit een aangrenzende provincies van respectievelijk het district Day Mirdad. Enige kennis hieromtrent is een Afghaanse burger doorgaans niet vreemd. Totaal vreemd is u dan weer de snelweg Kaboel-Kandahar (CGVS, p.15), een van de belangrijkste transportaders uit Afghanistan die door uw provincie, Wardak, loopt. Regelmatig zegt u als verklaring voor uw ontwetendheid dat u nooit op die plaatsen bent geweest. Er dient echter vastgesteld te worden dat u zichzelf hierover tegensprekt. Zo zegt u dat u nooit in Kabul bent geweest, dat u slechts van horen zeggen weet in welke richting Kabul ligt (CGVS, p. 5) en dat u nooit op de Kabul-Khandahar Highway bent geweest (CGVS, p. 15). Wanneer u wat later uw vluchtroute beschrijft blijkt dat u via Maydan Shar naar Kabul bent gevlucht (CGVS, p. 24). Dit is het traject van de Kabul-Khandahar Highway (zie informatie in het administratief dossier). Verder verbleef u 3 dagen in Kabul alvorens het land te verlaten (CGVS, p. 20, 21 en 24).

Verder is het opvallend dat u niets kwijt kan over **belangrijke reconstructieprojecten, veiligheidconflicten of buitenlandse troepen** (CGVS, p.11, 12, 15, 24). Des te frappanter is dit als uit de gegevens blijkt die bij het administratief dossier werden gevoegd, dat de Amerikaanse hulporganisatie USAID tussen 2002 en 2010 maar liefst 101,2 miljoen dollar investeerde verspreid over tientallen projecten doorheen de provincie en ook de Turkse PRT (Provincial Reconstruction Team) sinds 2007 maar liefst 100 reconstructieprojecten oprichtte. Het klinkt dan ook heel ongeloofwaardig dat u hiervan niets kent, zeker ook omdat het Amerikaanse leger tussen beide kwam in het conflicten tussen de Hazara's en de Kuchi's door het leveren van humanitaire hulp (zie informatie in het administratief dossier). Reconstructieprojecten vormen een bron voor werkgelegenheid voor mensen uit uw omgeving, terwijl conflicten en de aanwezigheid van buitenlandse troepen een directe impact hebben op uw veiligheidssituatie, zodat van iemand die de laatste jaren in Wardak heeft geleefd redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij hier het aantal zaken over kan vertellen.

Daarnaast weet u ook de **etnische samenstelling** van uw district en bij uitbreiding van Afghanistan niet. Op de vraag naar de meest voorkomende etnische groepen in uw district noemt u in eerste instantie de Tadjieken (CGVS; p. 7). Volgens onze gegevens bestaat de bevolking van Day Mirdad echter enkel uit Pashtoens (63 %) en Hazara (37 %). Of er in Afghanistan nog Hazara's leven, weet u niet (CGVS, p.7-8). Nochtans mag worden verwacht dat u weet dat Hazara's nog in andere provincies van Afghanistan leven.

Verder dient vastgesteld te worden dat u geen enkele **bekende persoon uit Wardak** kan noemen (CGVS, p. 8). U kent evenmin een politieke partij noemen die actief is in Wardak (CGVS, p. 8). Van de leden van het parlement kan u enkel de bekende Hazara politicus Mohamad Mohaqeq noemen, die overigens vanuit Kabul verkozen werd (CGVS, p.8 en informatie in het administratief dossier). Andere Hazara parlementsleden, laat staan Hazara parlementsleden die in Wardak verkozen werden, kan u niet opnoemen (CGVS, p. 9), terwijl volgens onze gegevens er alleen al van Maidan Wardak drie Hazara's in de Wolesi Jirga of het Afghaanse parlement zetelen. Het is ook uiterst bevreemdend dat de naam Haji Musa Hotak of zijn Harakat-e Islami partij u niets zegt (CGVS, p.9). Nochtans is volgens de gegevens die werden bijgevoegd in het administratief dossier Musa Hotak een huidig parlementariër en vroegere Mudjehedinleider en warlord met als machtsbasis is Wardak. Hij vervulde dus tot driemaal toe heel hoog aangeschreven posities in de Afghaanse maatschappij. Ook Wazir Gul, een belangrijke Taliban commandant uit Wardak die samen met 75 andere Taliban leden de wapens neerlegde in 2009, doet bij u geen belletje rinkelen (CGVS, p. 15). Deze personen zijn dermate belangrijk voor de veiligheidssituatie in uw regio, dat redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u hun namen zou herkennen.

Naast uw gebrekkige kennis over het huidige Afghanistan, weet u ook amper iets te vertellen over de **moderne geschiedenis** van uw land van herkomst. U weet niets te vertellen over het leven onder de Talibanperiode (CGVS, p. 15). Bij dit laatste valt op dat u op de vraag wanneer de Taliban aan de

*macht gekomen is in Afghanistan, opnieuw negatief moet antwoorden (CGVS, p. 15). U weet evenmin wie er vóór de Taliban in Afghanistan aan de macht was (CGVS, p. 15). Ook over de meest recente **verkiezingen** in Afghanistan legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat de laatste verkiezingen die plaatsvonden toen u in Afghanistan was, de presidentsverkiezingen in 1388 (2009 volgens de Gregoriaanse kalender) waren (CGVS, p. 9). Terwijl u enkele vragen later antwoordt dat de laatste parlementsverkiezingen in 1389 (2010 volgens de Gregoriaanse kalender) plaatsvonden. De parlementsverkiezingen vonden plaats op 18 september 2010 (zie informatie in het administratief dossier), terwijl u zelf op 27 hout 1389 Afghaanse kalender (18 maart 2011 Gregoriaanse kalender) het land ontvluchtte. Het is opmerkelijk dat u verder over de parlementsverkiezingen niets kwijt kan omdat u, volgens uw verklaringen, in tegenstelling tot de presidentsverkiezingen in uw dorp niet kon gaan stemmen voor de parlementsverkiezingen (CGVS, p. 9-10). Volgens de gegevens die bij het administratief dossier werden gevoegd, kon er in Qulle Na'mat echter zowel voor de parlementsverkiezingen als voor de presidentsverkiezingen gestemd worden.*

Globaal gezien kan er dus worden geconcludeerd dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan aanwezig was in het district Day Mirdad in de provincie Maidan Wardak. Het argument dat u de dorpen rondom het uwe kan opnoemen, is zeker niet zwaarwichtig genoeg. Uw hedendaagse en historische kennis over uw regio is namelijk nihil. Zoals eerder al vermeld, mag ook van een landbouwer verwacht worden over de belangrijkste feiten die rechtstreeks betrekking hebben op zijn leefwereld en veiligheid, op de hoogte te zijn.

Door het afleggen van tegenstrijdige, vage en klaarblijkelijk ingestudeerde verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal dan ook in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Want de vaststelling dat u recentelijk niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw huidige herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegt (taskara), kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Daarbij is het ook zo dat het Commissariaat-generaal weet heeft van het feit dat frauduleuze identiteitsdocumenten eenvoudig verkrijgbaar zijn in Afghanistan (zie informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn en de bestreden beslissing niet voldoende zorgvuldig voorbereid werd. Verzoeker bevestigt dat H. veel invloed heeft, al kan hij inderdaad niet vertellen welke contacten zijn buurman juist heeft. Hij wenst te beklemtonen dat hij wat betreft de invloed van H. geen reden heeft om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de informatie van derden en stelt wel degelijk stappen te hebben genomen om zijn problemen met zijn buurman op te lossen. Hij heeft de andere buurtbewoners ingelicht en ongetwijfeld werd de dorpsraad hiervan ook op de hoogte gebracht, gelet op het zeer kleine dorpje waarin hij woonde. Volgens verzoeker zou deze zaak zonder twijfel voor de dorpsraad ter sprake worden gebracht die de daden van de buurman zou veroordelen, indien deze buurman niet over goede connecties zou beschikken. Hij vervolgt dat wanneer hij niet de steun bekomt van zijn overige dorpsgenoten, noch van zijn dorpsraad, het weinig aannemelijk lijkt dat andere autoriteiten zoals politiediensten wel bescherming zullen verlenen, gelet op de concrete omstandigheden. Tot slot wijst verzoeker erop dat van hem, gelet op zijn profiel, niet kan worden verwacht dat hij kennis heeft omtrent de geografie van zijn regio of de belangrijke reconstructieprojecten, aangezien hij zijn dorp quasi nooit heeft verlaten zodat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat het CGVS dient te onderzoeken of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling een gegronde vrees voor vervolging bestaat, en uit zijn relaas blijkt dat hij een gegronde vrees tot vervolging heeft, gezien hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt te worden mishandeld en zelfs vermoord door H. die voordien reeds zijn broer heeft vermoord. Hij herhaalt deze verklaring met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus en besluit dat hij niet kan instemmen met de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien hij wel degelijk voldoet aan de criteria.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij uiterst vaag blijft over een aantal doorslaggevende feiten, waardoor de geloofwaardigheid van zijn relaas ernstig ondermijnd wordt, (ii) zijn verklaringen over de vervolging door H. evenmin samenhangend zijn, gezien hij niet duidelijk maakt waarom H. hem overal in Afghanistan zou zoeken als zijn enige doel was om zijn dieren op een stuk grond dat aan verzoekers familie toebehoorde, (iii) hij heeft nagelaten de bescherming van de autoriteiten in te roepen, zonder dat hij hiervoor een gegronde reden kan invoeren zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij niet de bescherming van de autoriteiten zou kunnen genieten, (iv) er tijdens het gehoor ernstige twijfels rezen omtrent zijn beweerde herkomst, gezien hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het district waaruit hij afkomstig is, hij niets kwijt kan over belangrijke reconstructieprojecten, veiligheidsconflicten of buitenlandse troepen, hij niet weet wat de etnische samenstelling van zijn district en bij uitbreiding Afghanistan is, hij geen enkele bekende persoon uit Wardak kan noemen en amper iets weet te vertellen over de moderne geschiedenis van zijn land van herkomst waardoor er geconcludeerd kan worden dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan aanwezig was in het district Day Mirdad in de provincie Maidan Wardak, (v) hij daardoor het Commissariaat-generaal in de onmogelijkheid stelt om een duidelijk beeld te krijgen van zijn verblijfplaatsen van de laatste jaren en het de asielinstanties onmogelijk maakt om tot een correcte inschatting te komen van zijn nood aan subsidiaire bescherming en (vi) de documenten die hij voorlegt aan bovenstaande vaststellingen niets kunnen wijzigen.

2.4. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 november 2011, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De Raad benadrukt vooreerst dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148).

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker met het afleggen van vage en oppervlakkige verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt te worden gezocht door zijn voormalige buurman H. In voorliggend verzoekschrift komt hij niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het volhouden dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing te ontcrachten. Verzoeker weerlegt overigens de pertinente opmerking van de commissaris-generaal niet, met name waarom hij door H. overal in Afghanistan zou gezocht worden terwijl deze laatste enkel zijn dieren op een stuk grond van verzoekers familie wilde laten grazen en hem bovendien nooit is komen zoeken bij hem thuis. In de mate verzoeker volhardt dat hij de nodige stappen intern heeft genomen om zijn problemen met zijn buurman op te lossen, dient te worden vastgesteld dat het niet geloofwaardig is dat hij na het inlichten van de dorpsraad niet zou weten over welke invloed of goede connecties zijn buurman zou beschikken waardoor hij het noodzakelijk achtte om het land te verlaten in plaats van de autoriteiten in te schakelen.

2.6. De Raad merkt voorts op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats nagaat of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document zou kunnen overleggen waaruit zijn herkomst blijkt de kennis van betrokkene over de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, toetst. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent het dorp Qule Namat in de provincie Maidan Wardak, de voorgehouden plaats waarvan verzoeker vandaan zou komen, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In de mate verzoeker voorhoudt dat hij nochtans duidelijk gesteld heeft dat hij heel zijn leven in het dorp Qule Namat in de provincie Maidan Wardak, heeft gewoond, kan hij de Raad niet overtuigen. Immers uit zijn verklaringen blijkt dat verzoekers gebrek aan kennis over zijn voorgehouden streek van afkomst en Afghanistan in het algemeen manifest is, en niet te verklaren is door zijn profiel van landbouwer en het feit dat hij hoegenaamd geen interesse heeft in politiek of quasi nooit zijn dorp zou hebben verlaten. Zelfs van een persoon die in zekere mate geïsoleerd heeft geleefd, kan worden verwacht dat hij enige toelichting kan verschaffen over zijn regio van afkomst en in het bijzonder over de reconstructieprojecten, de veiligheidsconflicten of de buitenlandse troepen gelet op de impact dit heeft op het leven van elke persoon in die regio, hij op de hoogte zou zijn van de etnische samenstelling in zijn district gezien het belang daarvan in Afghanistan en hij toch enkele belangrijke personen van zijn regio zou moeten kunnen opnoemen.

2.7. In zoverre verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal dient te onderzoeken of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling een gegronde vrees voor vervolging bestaat en uit zijn feitenrelaas blijkt dat hij een gegronde vrees tot vervolging heeft, benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker rust en dit ook geldt voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad moeten oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en J. HATHAWAY, *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage,

incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.8. Het is de taak van de verzoeker om zijn vraag om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Voor zover hij zich beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en zijn levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, nalaat een reëel zicht te bieden op zijn herkomst, zijn verblijfsituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien en de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Vermits verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt hij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid zijn beschermingsnood correct te beoordelen.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden.

2.10. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht tot de vaststelling dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Gelet op verzoekers ongeloofwaardig relaas en zijn gebrek aan bewijs met betrekking tot zijn identiteit, afkomst en nationaliteit komt hij ook niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS